

גינת נוי

פרשת צו – שבת הגדול

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ג, גליון מס' קטו טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

פרשת צו – שבת הגדול

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: (ו, ו)

"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה". הרי ידוע שיש אש שורפת אש, הקב"ה צונו בתורתו הקדושה, שהאש תהיה מוקדה על המזבח לא תכבה, שכל הזמן שהאש בוערת על המזבח, היא אוכלת האש הזרה של הסט"א, ולא יהיה לה כח בעולם. וצוה הכהן לשים עצים ולתקנה כל בוקר.

ובעונותינו הרבים, בזמן הגלות שאין לנו מקדש ומזבח, ואין אש הקדושה על המזבח, אש הסט"א מתגברת, ואין לנו כח עליה, והקב"ה נתן את התורה ללמוד בה, ולשמור אותה, ולעשות מה שכתוב בה. ובזכות התורה אנחנו נתגבר על הסט"א, ואש התורה תשרוף אותה, כמאמר הפסוק (ירמיה כג, כט) "הלא דברי כאש נאום ה'", והתורה כתובה אש שחורה על אש לבנה (תנחומא בראשית א)

ועוד, כשבן אדם עושה איזה עבירה, גופו מתחמם באש היצר הרע, ותרופתו רק התורה, שאש התורה שורפת האש של הסט"א, כנאמר למעלה. ואמרו חז"ל 'יצר' עם הכולל גימט' 'אש', ואין לכבותה רק באש האוכלת אותה, שהיא התורה.

ה' יחזירנו בתשובה, ונשמור ונלמד את תורתו הקדושה לשמה, ובזכותה הקב"ה יבער השטן מקרבנו, ונהיה מאוחדים בלי פרוד, עם אחד (אסתר ג, ח) ולב אחד (ירמיה לב לט: יחזקאל יא, יט) ואחדות אחד וגוי אחד בארץ. ובזכות האחדות, הקב"ה ירחם עלינו ויגאלנו גאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.

פירות נוי

פרשת צו – שבת הגדול

מאת יצחק בירך דסקל

לעילוי נשמת אמי מורתי האשה הצדקנית

מרת גאולה דסקל ע"ה

בת הרב המחבר "גינת נוי"

תשפ"ג, גליון מס' לו טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

מה בפרשה - דיני קרבנות

קרבן פסח

- א. כל הקרבנות הן ארבעה סוגים בלבד. ואין קרבן שאינו נכלל באחד מהארבעה סוגים הללו.
- ב. ארבעת הסוגים הם: עולה, חטאת, אשם ושלמים.
- ג. יש הלכות שהם כוללות את כל סוגי הקרבנות כולם ללא כל הבדל. ויש הלכות ששייכות לכל סוג בנפרד.
- ד. נפרט את ההלכות הכלליות שיש בכל הקרבנות.
- ה. לכל הקרבנות יש דין זריקת הדם על המזבח. זריקת הדם היא הכפרה היחידה שמעכבת את הכפרה של המקריב. כל מהות הקרבן היא זריקת הדם על המזבח.
- ו. כדי שזריקת הדם תהיה כשרה, צריך לעשות ארבעה עבודות בקרבן: שחיטה, קבלת הדם לכלי, הילוך הדם למזבח, זריקת הדם על המזבח.
- ז. לאחר זריקת הדם, חלה מצוה חדשה בקרבן, להקריב על המזבח חלקים מסויימים בקרבן, שנקראים אימורים.
- ח. לאחר הקרבת האימורים, חלה מצוה חדשה, שהיא אכילת הקרבן.
- ט. שחיטת הקרבן כשרה גם על ידי ישראל, ולא צריך דוקא כהן, אבל שאר העבודות חייבות להיות דוקא על ידי כהן.
- י. עולה אשם וחטאת נקראים קדשי קדשים, ושלמים נקראים קדשים.
- יא. קרבן קדש קדשים, אינו נאכל רק על ידי זכרים כהנים, ורק בתוך העזרה בבית המקדש.
- יב. קרבן קדשים קלים נאכל על ידי כל ישראל זכרים ונקבות, טהורים, ובכל ירושלים בלבד, ולא מחוץ לירושלים.
- יג. הקרבן הכי מיוחד מכל הקרבנות, שיש לו הלכות יחודיים שאין באף קרבן - זה קרבן פסח.
- יד. קרבן פסח מסוג קרבן שלמים. לאחר שזרקו את הדם, והקריבו את האימורים, היו צולין את הקרבן, ואוכלים אותו כל בני המשפחה בירושלים.

פירות נוי

פרשת צו – שבת הגדול

מאת יצחק בירך דסקל

לעילוי נשמת אמי מורתי האשה הצדקנית

מרת גאולה דסקל ע"ה

בת הרב המחבר "גינת נוי"

תשפ"ג, גליון מס' לו טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

טו. דין מיוחד יש לקרבן פסח, שזמן אכילתו קצר ביותר, שאין לאף קרבן זמן כזה, שנאכל רק בליל פסח עד חצות. וי"א עד הבוקר.

טז. עוד דבר מיוחד יש לקרבן פסח, שאינו נאכל ביום נשחט.

יז. עוד דבר מיוחד לקרבן פסח בלבד, שאינו נאכל רק למי שנמנה על החבורה של הקרבן לפני ששחטו אותו, אבל לאחר ששחטו כבר אי אפשר להמנות, ואסור לו לאכול ממנו.

יח. עוד דבר מיוחד לקרבן פסח, שנאכל ביחד עם מצות ומרור.

יט. עוד דבר מיוחד בקרבן פסח, שאסור לשבור עצם של הקרבן בשעה שאוכלים אותו.

כ. עוד דבר מיוחד לקרבן פסח, שאסור לאכול אותו מבושל רק צלוי.

כא. עוד דבר מיוחד יש לקרבן פסח בלבד, שמי שלא הקריב את הקרבן בגלל אונס, יכול להשלים אותו חודש לאחר מכן בי"ד אייר.

כב. עוד דבר מיוחד בפסח, שמצות אכילתו היא מצות עשה, שמי שאינו אוכלו, חייב עליה כרת, ואין שום מצות עשה שחייבים עליה כרת מלבד אכילת קרבן פסח וברית מילה.

כג. עוד דבר מיוחד לפסח בלבד, שאסור לאכול אותו כאשר רעבים, אלא קודם צריך לאכול דברים אחרים, ואחרי זה לאכול על השובע כזית קרבן פסח.

כד. עוד דבר מיוחד לקרבן פסח, שמי שאינו שומר תורה ומצוות - אסור לאכול קרבן פסח.

כה. ואם תשאלו, איך אכלו קרבן בפסח במצרים, הרי לא היה מזבח לזרוק את הדם?! אמרו חז"ל שהמזוזה בבית, היתה המזבח לזרוק את הדם.

כו. ואם תשאלו, הרי לא היה שם בית מקדש?! מבאר ה"משך חכמה" זיע"א, שכיון שראו את השכינה ביציאת מצרים, היה למקום קדושה כמו בית המקדש!

כז. יהי רצון שנוזכה בקרבן לאכול מן הזבחים ומן הפסחים!!!!